

Pregó de festes de Sant Domingo

15 de maig, 2025

Molt bon vespre als assistents, gràcies per haver vingut i agraesc la convidada per venir a fer aquest pregó.

Tant a la junta de l'associació cultural de Sant Domingo, i A. VV es Convent, el Centre, es Tren i s'Antigó, com al seu president...

Quan el president m'ho va proposar i ho vaig comentar a diverses persones ja em digueren que això té un sentit, vol que ja tenc una edat, que quan comencen a convidar-te a aquest tipus de coses vol dir que troben que ja has madurat. Vull agrair també a la padrina jove que va acceptar la meva convidada a presentar-me aquí avui. I no em puc oblidar de donar ses gràcies als moratons que ens han donat el gust d'haver-los vist ballar, com cada any.

Quan vaig pensar de què xerrar-vos vaig decidir contar una mica la meva relació amb la barriada i com no, els primers records foren amb els meus padrins materns, en Mateu "Lloveta" i na Maria "Novella", ells, que eren artaners de naixement i que visqueren al carrer de la pau 58, fins que ens varen deixar. Així i tot, deixaren quatre fills que foren en Biel, na Francisca, en Paco i na Maria, i 12 nets...

Com us he dit, visqueren al carrer de la pau, i el primer record que hi tenc és can Jape. Papereria, jogueteria i supòs que altres coses que jo no record, perquè llavors era ben petit. Record a l'amo Jaume i a la madona Joana, que també foren molts bons amics dels meus padrins, com bons veïnats. De fet, una anècdota era la telefonada pràcticament diària, pel que puc recordar, a les 9 del matí de ma mare, na Francisca, a can Jape, ja que els padrins no tenien telèfon i el padrí esperava allà la telefonada per sobre les noves. (Una besada per ells i per l'amo Jaume).

Just al davant de can Jape, hi havia la botiga del barri, que era can Barrufau. A la cantonada de la plaça de l'Antigó amb el carrer de la pau. El lloc a on de tant en tant ens enviava a comprar "que viures" la padrina. De can Barrufau, conserv casualment després del pas dels anys, el fill Guillem, que fou professor meu a la Salle, i puc presumir que a hores d'ara el tenc per amic, a ell, a la seva germana Francisca i la resta de família.

També pròxim al carrer de la pau, el carrer de Toni Pasqual, actualment carrer la sínia dels frares, s'hi trobava i encara hi funciona el forn de can Ravell (quin pa...).

Més endavant, amb els anys, al mateix carrer de la pau obriren el supermercat Spar, de na Margalida Cortés “Tabaquera” i família. Gran amiga i millor persona que ja coneixíem de la botiga del carrer Verònica.

I a la mateixa plaça de l’Antigó, l’única pensió del meu temps a Manacor era can Guixa...

També record el cafè de can Marit, just al davant de “la sala”, aquí defora, que en els meus anys de dimoni ens hi aturàvem a ballar-hi dia 16 de gener abans d’anar a Completes, i teníem temps de beure i ballar-hi dedins... Talment com ara.

Passà el temps i la vida em va dur a fer feina a la plaça de les verdures, a dos llocs diferents, a fruites Literas i a fruites Toni Pomar. En aquell temps la vida em va dur a conèixer moltes persones, i en particular una veïnada de la barriada de la Vilanova em va cridar l’atenció. Després de molt insistir vaig aconseguir que volgués sortir amb jo (que era allò que es deia en aquell temps). Passats els anys del festeig, detalls que no contaré, arribarem a la conclusió que ens havíem de casar, i casualment, després de dos anys comprarem el primer “ca nostra”, al carrer antigament anomenat José López, actualment, el carrer del Bon Jesús, al qual visquérem vuit anys. Dins aquells anys possiblement foren els que marcaren el camí de les nostres vides sense pensar-ho. De fet, al cap de dos anys de viure-hi va néixer el nostre primer fill, Toni, que no fa falta us presenti. Encara que sigui un dimonió, és de les millors persones que conec, entre altres coses.

Després d’uns anys pensant i donada la insistència de la meva dona, al mateix “ca nostra” comanarem a la nostra filla Roser, el “terremoto” de la casa...

Decidirem en aquells moments canviar la nostra residència i comprarem un buc a la plaça de Santa Catalina. Com que no estava acabat, els meus pares ens van deixar anar a viure a la seva casa de fora vila (Tortova). Quinze dies després de la mudança va arribar na Roser, ja tenim la colla, germà alabat, la nina ben espavilada i la família contenta.

Dins la vida laboral, després d’uns anys de negoci en societat, em va sorgir l’oportunitat i l’honor de formar part de l’ajuntament de la nostra ciutat com a regidor, una feina molt enriquidora i de la qual estic molt orgullós, que no canviaria per res del món les experiències viscudes, algunes molt bones i d’altres no tant, i la quantitat de persones que vaig tenir el plaer de conèixer. Com per exemple...

Per no cansar i anar acabant, ara vos contaré el programa d’enguany, que és el que he vingut a pregonar. *(Informació del programa)*

Dit això agrair de nou la convidada a l'associació, a tota la junta, al seu president, a la padrina jove i especialment a tota la meva família, als que hi són i als que sentim que encara hi són.

A l'associació, gràcies per la cultura que traieu al carrer, moratons, alicorn i la colla de gegants, sabent que no sempre aquestes activitats són prou agraïdes, participeu en tots els actes, que per això l'associació els organitza i disfruteu-los. Molts d'anys, visca Manacor i visca Sant Domingo.